

در این بخش، بعضی خواص زوایای محاط در دایره کمی اقلیدسی را بررسی می‌کنیم و فرض می‌کنیم اصل تواری اقلیدس برقرار باشد. دو قضیه اول نشان می‌دهد که یک زاویه در مثلث، مانع است از دستاورد صلح رویه روی زاویه، قطر دایره محیطی باشد.

قضیه ۱. 8.3.1. فرض کنیم $\triangle ABC$ یک مثلث و M وسط $\overline{AB}$ باشد. اگر $AM = MC$ ، نگاه $\angle ACB$ مانع است.

نسخه ۲. 8.3.2. اگر رؤس مثلث $\triangle ABC$ روی دایره ای باشد و $\overline{AB}$ قطر دایره باشد، نگاه $\angle ACB$ زاویه مانع است.

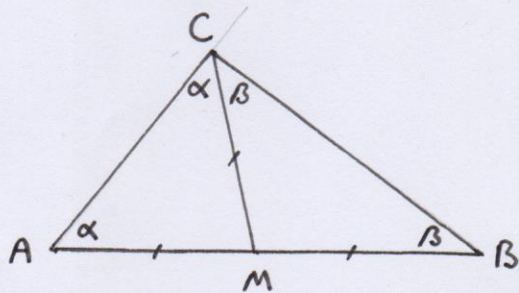
این نتیجه معکوس به این صورت بیان می‌شود: زاویه محاط شده در نیم دایره، مانع است. (گزاره 31. III اقلیدس)

اثبات قضیه 1. 8.3.1. فرض کنیم $\alpha = \angle(BAC)$ و $\beta = \angle(ABC)$. بنا بر قضیه مثلث مساوی الساقین

داریم $\alpha = \angle(ACM)$ و $\beta = \angle(MCB)$. چون M بین A و B قرار دارد، در نتیجه

$\angle(ACB) = \angle(ACM) + \angle(MCB)$. چون مجموع زوایای داخلی $\triangle ABC$ ، 180 است،

بنابراین $2\alpha + 2\beta = 180$. پس $\alpha + \beta = 90$ و $\angle(ACB) = 90$ ، اثبات کامل است. $\square$

عکس قضیه 1. 8.3.1 خود یک قضیه است.

قضیه 8.3.3. فرض منقسم $\triangle ABC$ یک مثلث M وسط پاره خط AB باشد. اگر $\angle ACB < 90^\circ$ باشد،

باشد، آنگاه $AM = MC$.

حرف ۹۰

اثبات: فرض منقسم $\alpha = M(\angle CAB)$. از وسطی C روی خط AC ، بنابر بند سوم بند است اصل تعالی،

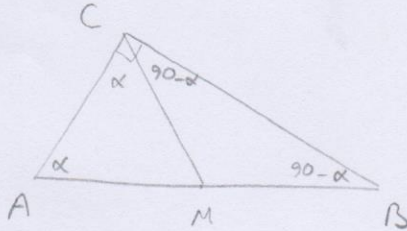
در طرفی که B قرار دارد، به اندازه α جدا منقسم. بنابر قضیه قطعه بر، نیم خط رسم کرده، پاره خط AB

را قطع می کند. نقطه تقاطع را M منقسم. اکنون با توجه به عکس قضیه مساوی الساقین، $AM = MC$ (I)

از طرف دیگر $M(\angle MCB) = 90 - \alpha$. همچنین از آنجا که مجموع زوایای داخلی مثلث 180° است،

$M(\angle MBC) = 90 - \alpha$. پس با توجه به عکس قضیه مثلث مساوی الساقین، $MC = MB$ (II)

اکنون با توجه به (I) و (II) نتیجه می شود $AM = MB$ یعنی M وسط پاره خط AB است.

نسخه 8.3.4. اگر $\angle ACB > 90^\circ$ باشد، آنگاه AB قطر دایره محیطی $\triangle ABC$ خواهد بود.

قضیه 8.3.5. (قضیه 90-60-30). اگر زوایای داخلی مثلث $\triangle ABC$ ، اندازه های 30، 60

و 90 داشته باشند، آنگاه طول ضلع روبه روی زاویه 30، نصف وتر است.

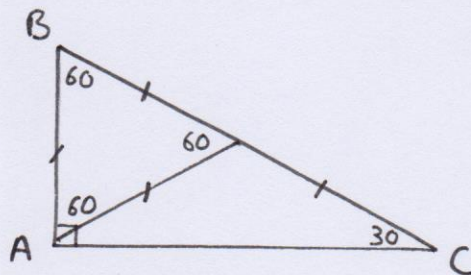
اثبات: فرض منقسم $M(\angle BAC) = 90$ و $M(\angle ABC) = 60$. از رأس A به وسط ضلع BC وصل کرده

و آنرا M منقسم. اکنون بنابر قضیه 8.3.1، $AM = MB$. در نتیجه با توجه به قضیه مثلث

مساوی الساقین، $m(\angle MAB) = m(\angle ABM) = 60$. چون مجموع زوایای درونی مثلث 180° است،

پس $m(\angle BMC) = 60$. پس بنا بر عکس قضیه مساوی الساقین، $AB = MB$. یعنی AB

(که ضلع روبه روی زاویه 30 است) نصف وتر است. $\square$

قضیه 8.3.6 (عکس قضیه 90-60-30). اگر $\triangle ABC$ قائمه باشد، بطوریکه طول یک ضلع

مابقی نصف وتر باشد، آنگاه زوایای درونی مثلث 30° ، 60° و 90° خواهند بود.

اثبات: فرض کنیم $m(\angle CAB) = 90$ و $2AC = BC$. اکنون اگر از A به وسط BC وصل کرده

و آنرا M بنامیم، بنا بر فرض مسئله و قضیه 8.3.1، داریم $AC = AM = CM$. پس زوایای

درونی مثلث برابر بوده و هکلی برابر 60 هستند. پس $m(\angle ACB) = 60$ و چون زوایای داخلی

مثلث 180° هستند، $m(\angle CBA) = 30$. در نتیجه زوایای درونی مثلث 30° ، 60° و 90° خواهند بود. $\square$

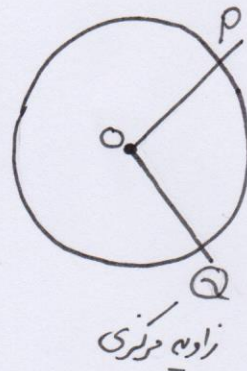
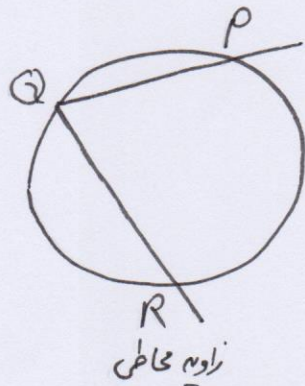
تعریف 8.3.7. فرض کنیم $C(O, r) = \odot$ یک دایره باشد. یک زاویه محاطی برای $\odot$ ، زاویه ای به صورت

$\angle PQR$ است که P ، Q و R روی دایره $\odot$ باشند. گمانش از دایره که زاویه $\angle PQR$ جدا می کند،

مجموعه ای از نقاط روی دایره است که درون $\angle PQR$ قرار دارند. یک زاویه مرکزی برای $\odot$ ، زاویه ای

به صورت $\angle POQ$ است به طوری که P و Q روی دایره $\odot$ قرار دارند.

مساخری مدیهی بین زوایای محاط و زوایای مرکزی وجود دارد.

تعریف 8.3.8. فرض کنیم $\angle PQR$ محاط برای $C(O, r)$ باشد بطوریکه Q و R دو طرف $\vec{OP}$ ، یا P و Q دو طرف $\vec{OR}$ باشند. در این صورت $\angle POR$ زاویه مرکزی مساطر گویند.

قضیه 8.3.9 (قضیه زاویه مرکزی). اندازه زاویه محاط یک دایره، نصف اندازه زاویه مرکزی مساطر با آن است.

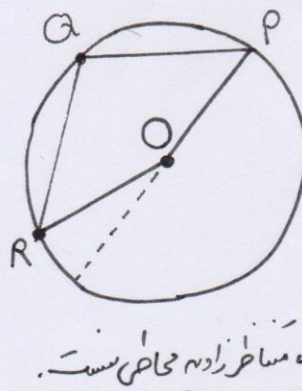
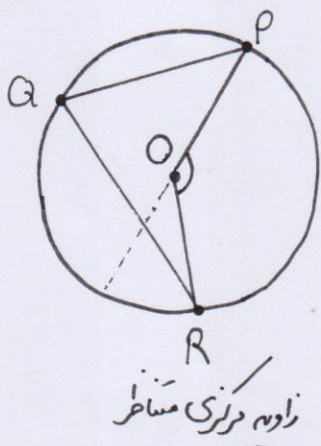
تفسیر: با توجه به تعریف زاویه مرکزی مساطر، واضح است که یک زاویه محاط، زاویه مرکزی مساطر دارد اگر و تنها اگر

اندازه زاویه محاط کمتر از 90° باشد. این موضوع با قضیه بالا مطابقت دارد زیرا زاویه مرکزی مساطر باید اندازه ای

کمتر از 180° داشته باشد. اگر فرض کنیم یک زاویه بتواند اندازه 180° یا بیشتر داشته باشد، اطراف

به سادگی می توان به هر زاویه محاط، یک زاویه مرکزی مساطر با آن اختصاص داد و قضیه زاویه مرکزی در

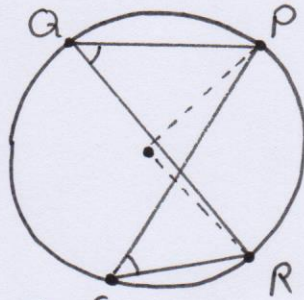
تمام حالت که صدق می کند. می توان دید که نتیجه 8.3.2 در واقع حالت خاصی از قضیه 8.3.9 است.

سپه 10. 3. 8 (قضیه زاویه محاطی). اگر دو زاویه محاطی، کمان یکسانی را جدا کنند، اعطاه مایل انطباق اند.

اسات. در حالتی که زاویه مرکزی مساطر وجود داشته باشد، سیمه از قضیه زاویه مرکزی سیمه می شود. زیرا برای یک

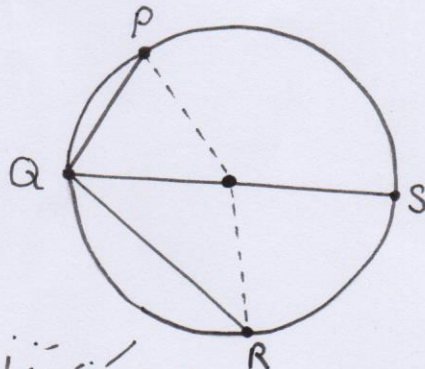
کمان دایره، یک زاویه مرکزی به طور یکتا وجود دارد.

زاویای محاطی $\angle PQR$ و $\angle PSR$ بر بوند زیرا زاویه مرکزی مساطر یکسانی دارند.

به طور کلی فرض کنیم $\angle PQR$ زاویه محاطی دایره باشد. S را معادل قطری Q در نظر می گیریم. زاویای محاطی $\angle PQS$ و $\angle SQR$ هر دو زاویه مرکزی مساطر دارند و با توجه به سمت اول اسات،

حکم ثابت می شود. $\square$

زاویای محاطی $\angle PQS$ و $\angle SQR$ هر دو زاویه مرکزی مساطر دارند.